

כל המשפחה מחוברת סביב הדף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת שמות תשפ"ה / גליון מס' 140

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדף'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ד יעקב שמשון מלובלין זיע"א
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף לב:

"טעונה ושאינה טעונה, תידחה שאינה טעונה מפני טעונה"
בגמרא השבוע למדנו: יש להגיון מה לומר גם במקום שהדין אינו מפורש, כך למשל שתי ספינות הצריכות לעבור במעבר, האחת טעונה בסחורה והאחת ריקה, חשיבותה של הטעונה מחייבת את הספינה הריקה לאפשר לה לעבור לפנייה

על רקע הנסיון לחוקק חוק גיוס בנות בכפיה והתנגדותם המוחלטת של כל גדולי התורה דאז, ביקש ראש הממשלה, בן גוריון, להפגש עם גאון ישראל החזון איש, לשמוע מהי דעת התורה ביחס למדינה וחוקיה. החזון איש קיבלו בכבוד, ושוחח עמו ארוכות, בתוך דבריו ציין את הדין האמור בסוגייתנו והסביר: "תורת ישראל כמוה כספינה טעונה במשא כבד של דברי אלוקים חיים, תורה שבכתב ושבע"פ, וחוקי המדינה כמוהם כספינה ריקה, באשר אינם אלא חוקים חדשים, חוקי מדינה, לא יותר! מן הדין שתדחה הריקה מפני הטעונה! ומשכך בכל מקרה של סתירה בין חוק אנושי לחוק אלוקי, חוק התורה קובע!". המשל והנמשל לא נעמו כלל לראש הממשלה אך על כרחו נאלץ להבין ששום חוק לא יביא את שומרי התורה להתכחש לה

איך זה קשור אלינו?

יהיו שיתקשו לעכל זאת, אך זאת האמת! בהתנגשות חוקי החולין האזרחיים עם חוקי התורה, ההכרעה תהיה תמיד אחת: תדחה שאינה טעונה מפני טעונה!

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כט.

"סהדי שיקרי אאוגרייהו זילי"
כיצד משכנעים עדים שלא יעידו לשקר?, הגמרא השבוע מעלה כמה אפשרויות מאיימות, אך בפועל מסיקה: איומים אינם משכנעים! ומה כן? היא משיבה: יסבירו להם עד כמה אלו ששכרו אותם מזלזלים בהם

וזה מספיק! החשיבות העצמית כוחה גדול להרחיק ממעשים רעים ולקרב למעשים טובים

במחנות העקורים פגש הרבי מקלויזנבורג את אלימלך, נער צעיר שנותר בודד מכל משפחתו, הכאב והטלטלות הביאוהו לנטישת דרך התורה, אלא שהרבי, במקום להזדעזע ממראהו בחר להתפעל מייחוסו: "האמנם? נכד לשר בית הזוהר רבי צבי הירש מזידיטשוב אתה? אם כן עליך לזכור כי צאצאי בית זידיטשוב נהגו שלא לומר תחנון ביום ששי בבוקר, עליך לשמור על מנהג זה!", הזוהר הרבי, ואלימלך לקח זאת ברצינות, כנכד זידיטשובאי הוא לא יאמר תחנון ביום ששי, ויהי מה! אלא שאז הרהר: אם אינו מתפלל ביום ששי, כיצד ינהג כן... נו, ניחא, יתפלל ביום ששי... אלא שאם כל השבוע לא יתפלל, איך יבדילו שרק בשישי אינו אומר תחנון...? אין בררה אלא להתפלל ולומר תחנון בשאר הימים. לימים היה החסיד הישיש רבי אלימלך מחייך כשזכר בתחכמו של הרבי, שנטע בו את הגאווה שהשיבה אותו למוטב..

איך זה קשור אלינו?

נעניק חשיבות לעצמינו, כפי שבאמת ראוי לנו, ובכך נרחק ממעשים רעים ונדבק במעשים טובים

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף כ:

"דילמא חס ושלום נטיה דעתיה דקודשא בריך הוא בתר רובא"

סנחריב צר על ירושלים ודרש את כניעתה, ובעוד חזקיהו המלך מתנגד לכך, שבגא, שהריבין תורה בירושלים, אך מאידך היה חסר יראת שמים, נטה לכניעה. העם נטה ברובו אחר שבגא, וחזקיהו סבר ללכת אחר הרוב, אלא שהקב"ה פסק לו: "קשר רשעים אינו מן המניין", לאמור: אם הרוב הגונים הם - יש ללכת אחריהם, ואם אינם הגונים אין הם נחשבים רוב

'כולם' מספרים רכילות, 'כולם' יוצאים לפני סוף התפילה, מקצרים דרך רשות פרטית, הגמרא השבוע מלמדת אותנו שבכגון אלו הרוב לא קובע, לא תמיד צריך להיות כמו 'כולם'..

הנערים האזינו בקשב רב לדרשתו של המגיד רבי שלום שבדרון אודות חשיבות ההליכה בדרך התורה והמצוות, על כל המשתמע מכך, כשלתע התפרץ אחד מהם: "הרב, כולם מתלבשים אחרת, אוכלים אחרת, חוגגים אחרת... מה הרב רוצה, שנהיה שונים מכולם?"; "היית פעם בהולנד?" השיב המגיד ברוגע, והצעיר הפתיע כשהשיב: "כן!"; ראית כמה פרות יש שם?"; המשין הרב בלי להתבלבל, "בטח" השיב הצעיר בהתלהבות ובהגזמה, "מלא! על כל אדם יש חמישים פרות..."; "האם יש איזה הולנדי שהולך על ארבע רק כי 'כולם' הולכים כך?"; - הקשה הרב בחיך, והחבורה כולה הפגימה

איך זה קשור אלינו?

"כולם" זה לא מדד לשום דבר, המדד האמיתי הוא כיצד צריך להיראות "אדם" ו"אדם" הוא מי שמתנהג בדרך התורה..

